

عنوان مقاله:

نوآوری های یغمای جندقی در هجوسرایبی

محل انتشار:

فصلنامه شعرپژوهی (بوستان ادب)، دوره 10، شماره 4 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

علی نظر نظری تاویرانی - دانشگاه کردستان

سید احمد پارسا - دانشگاه کردستان

خلاصه مقاله:

علی رغم اهمیت هجو در مطالعات روان شناسی، جامعه شناسی و ادبیات، این نوع ادبی هنوز به گونه‌ای بایسته، مورد توجه واقع نشده است. نگاهی اجمالی به پژوهش‌های انجام شده درباره‌ی آن، در مقایسه با سایر گونه‌های ادب غنایی، به خوبی مبین این مساله است. موضوع پژوهش حاضر، بررسی نوآوری‌های یغمای جندقی در هجوسرایبی است. معرفی هجو و اهمیت آن، شناساندن شگردها و نوآوری‌های یغما در هجوسرایبی و فراهم آوردن زمینه‌ی آشنایی بیش تر با یغما، از اهداف پژوهش حاضر محسوب می شود. روش پژوهش، توصیفی تحلیلی است؛ داده‌ها با روش کتابخانه‌ای و سندکاوی، گردآوری شده و با استفاده از تکنیک تحلیل محتوا، تجزیه و تحلیل شده‌اند. نتیجه نشان می‌دهد که یغما با به کارگیری ساختار و قالب تعزیه در هجو، استفاده از واژه‌های عامیانه و به کار بردن افتنان، به نوآوری پرداخته است. یکی دیگر از شگردهای نوآوری او، استفاده از وزن و بحر و لحن روایی شاهنامه در هجو است؛ به گونه‌ای که می‌توان آن را نوعی حماسه‌ی مسخره (بورلسک) نامید که در ادب فارسی مسبوق به سابقه نیست.

کلمات کلیدی:

واژه های کلیدی: یغمای جندقی، نوآوری، هجو، تعزیه، بورلسک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1458997>

